

॥ ५९ ॥ अष्टनलोसिधामित्यग्रमलवत्सर्वयुक्तत्वामलशब्देन अंगुलपाशं तलेति पाठोऽपि हस्तस्य तलमंगुलोच्छ्रयमेव भवति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ एकांतगतबुद्धिभिः ॥ ६४ ॥
 ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इति शांतिपर्वणि मोक्ष ० प ० नैलकंठीये भारतभाषादीपे विचित्रादिधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ ॥ ७३ ॥ धर्म्योसीत्यध्याये भूतपंचकालकंशरीरं
 समनस्कं येन सहृदयो विद्यासहायो विद्यैकलभ्यसंस्पर्धद्वारेण विशांतीत्युक्तं तत्रायमर्थः आदित्यमंडलांतः स्थेनारायणे सम्यग्दृष्टिः पुरुषस्तदेकाग्रतया दशरीरं सर्वात्मना विस्मरति तदा दग्धसर्वांगो भवति तत

मत्तत्रसूर्यस्तपति न सोमो भिविराजते ॥ न वायुर्वाति देवेशे तपश्चरति दुश्चरं ॥ ५९ ॥ वेदीमष्टनलोत्सेधां भूमावास्याय विश्वरुक् ॥ एकपादस्थितो देव ऊर्ध्वबाहु
 रुदुर्मुखः ॥ ६० ॥ सांगानावर्तयन् वेदांस्तपस्तेपे सुदुश्चरं ॥ यद्रह्मा ऋषयश्चैव स्वयं पशुपतिश्च यत् ॥ ६१ ॥ शेषाश्च विबुधश्चेष्टादैत्यदानवराक्षसाः ॥ नागाः सु
 पर्णांगधर्वाः सिद्धाराजर्षयश्च ये ॥ ६२ ॥ हव्यं कव्यं च सततं विधियुक्तं प्रयुजते ॥ कृत्स्नं तु तस्य देवस्य चरणानुपतिष्ठतः ॥ ६३ ॥ याः क्रियाः संप्रयुक्ताश्च एकांतगत
 तबुद्धिभिः ॥ ताः सर्वाः शिरसा देवः प्रतिगृह्णाति वै स्वयं ॥ ६४ ॥ न तस्यान्यः प्रियतरः प्रतिबुद्धैर्महात्मभिः ॥ विद्यते त्रिषु लोकेषु ततोऽस्यैकांतिकगतः ॥ ६५ ॥ इह
 चैवागतस्तेन विस्पष्टः परमात्मना ॥ एवं मे भगवान् देवः स्वयमाख्यातवान्हरिः ॥ ६६ ॥ आसिष्ये तत्परो भूत्वा युवाभ्यां सह नित्यशः ॥ ६७ ॥ इति श्रीमहाभार
 तेशांतिपर्वणि मोक्षधर्मप ० नारायणीये विचित्रादिधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३४३ ॥ ॥ ७३ ॥ नरनारायणावचतुः धर्म्योऽस्य
 नुगृहीतोऽस्य ते दृष्टः स्वयं प्रभुः ॥ न हितं दृष्टवान् कश्चित्पद्मयो निरपि स्वयं ॥ १ ॥ अव्यक्तयोनिर्भगवान् दुर्दर्शः पुरुषोत्तमः ॥ नारदै तद्विनोऽस्य वचनं समुदा
 स्ततं ॥ २ ॥ नास्य भक्तास्त्रियतरो लोके कश्चन विद्यते ॥ ततः स्वयं दर्शितवान् स्वमात्मानं द्विजोत्तम ॥ ३ ॥ तपोहितप्यतस्तस्य यत्स्थानं परमात्मनः ॥ न तत्संप्राप्तुते
 कश्चिद्वेत्तेत्यावां द्विजोत्तम ॥ ४ ॥ या हि सूर्यसहस्रस्य समस्तस्य भवेद्युतिः ॥ स्थानस्य सा भवेत्तस्य स्वयं तेन विराजता ॥ ५ ॥ तस्मादुत्तिष्ठते विप्रदेवा हि भुवः पतेः ॥
 क्षमाक्षमावतां श्रेष्ठयथा भूमिस्तु युज्यते ॥ ६ ॥ तस्माच्चोत्तिष्ठते देवास्तत्सर्वभूतहिताद्रसः ॥ आपो हितेन युज्यन्ते द्रवत्वं प्राप्नुवन्ति च ॥ ७ ॥

आदित्यपुरुषाकां मनः क्रमेण पुरुषाकृतिपरित्यज्य अणुः स्मितमात्राकारो न खंचंद्रमात्राकारो वा भवेत् एवं सूक्ष्मीकृतं मनः अकारार्थं विराजि अनिरुद्धाख्ये हंकारेण वेद्येतदपि अनिरुद्धाकारतां परित्यज्य उका
 रार्थं सूत्रात्मनि प्रयुञ्ज्याख्ये मनसितदपि मकारार्थं अंतर्यामि संकर्षणाख्ये जीवेषु द्रवत्वं पदार्थं प्रविशति तमपि परित्यज्य चतुर्थे धर्मात्रार्थे शुद्धे ब्रह्मणि वासुदेवाख्ये मङ्गाकाशकल्पे षट्काकाशवत्प्रविशेदिति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥